Dosarul nr. 2-15726/2024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

24 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Itrombas", împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat,

constată:

La data de 22 noiembrie 2024 reclamanta S.R.L. „Itrombas" a înaintat acțiune civilă împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2c- 3218/2019 din 24 martie 2021 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Itrombas" și s-a dispus încasarea de la S.R.L. „Logic Imex" în beneficiul S.R.L. „Itrombas" suma de 89951,26 lei cu titlu de datorie la plata chiriei bunului imobil, sumei de 24234,89 lei cu titlu de penalitate, ce rezultă din contractul de locațiune nr. 2 încheiat la 27 decembrie 2018, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 3472,76 lei pentru taxa de stat, în sumă de 216 lei pentru serviciile executorului judecătoresc, în sumă de 114 lei pentru primirea înscrisurilor la ASP, în sumă de 110,28 lei pentru servicii poștale, iar în total s-a dispus spre încasare suma de 118099,19 lei (una sută optsprezece mii nouăzeci și nouă lei 19 bani.

Mai indică reclamantul că, prin aceeași hotărâre judecătorească, s-a autorizat pătrunderea forțată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea debitorilor, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorilor, la executarea prezentei hotărâri.

Explică reclamantul că hotărârea judecătorească a intrat în vigoare la data de 26.04.2021 și este executorie de drept.

Prin cererea din 06.05.2021 înaintată către executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila, a fost pus în executare titlul executoriu nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru privind încasarea din contul S.R.L. „Logic Imex" în beneficiul S.R.L. „Itrombas" a sumei totale de 118099,19 lei (una sută optsprezece mii nouăzeci și nouă)19 bani.

Indică reclamantul că, executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila prin încheierea nr. 023- 156/2021 din 06 mai 2021 a dispus primirea în procedură a titlului executoriu nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a intentat procedura de executare silită a documentului executoriu supra, și a dispus asigurarea executării documentului executoriu.

Mai explică faptul că S.R.L. „Itrombas" în calitate de creditor, a achitat toate taxele și spezele cerute de executorul judecătoresc, dar hotărârea judecătorească nu este executată până în prezent.

Menționează reclamantul că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-333/2021 din 27 octombrie 2021 instanța a admis cererea introductivă depusă de administratorul Popa Eduard în interesele debitorului S.R.L. „Logic Imex".

S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „Logic Imex" cu sediul: mun. Chișinău, str. Ginta Latină, 3, of..8, cod fiscal 1011600006773.

S-a ridicat dreptul lui Popa Eduard de administrare a S.R.L. „Logic Imex" și s-a propus debitorului să desemneze în termen de 10 zile de la data adoptării hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și a participa în cadrul procesului de insolvabilitate din numele debitorului.

S-a desemnat în calitate de administrator al S.R.L. „Logic Imex", Barcari Ina deținător al autorizației nr. 26 din 14 ianuarie 2015. Din momentul intentării insolvabilității, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare au fost transmite administratorului insolvabilității.

S-a împuternicit administratorul insolvabilității de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a S.R.L. „Logic Imex".

S-a obligat administratorul insolvabilității: să notifice creditorii S.R.L. „Logic Imex" despre înregistrarea cererilor de validare a creanței în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de pînă la 13.12.2021.

Să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin dreptul de preferință.

Să verifice, să întocmească și sa prezinte instanței de insolvabilitate nu mai târziu de 29.12.2021 tabelul definitiv al creanțelor cu comunicarea imediată a debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute

parțial în tabelul definitiv sau respinse. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 08 februarie 2022 ora 09 și 45 min., care va avea loc în incinta judecătoriei Chișinău sediu Central.

Menționează reclamantul că executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila prin încheierea nr. 023- 126r/2022 din 22 februarie 2022 a dispus restituirea documentului executoriu nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, pe motiv că debitorul S.R.L. „Logic Imex" nu dispune de bunuri și în privința sa a fost intentată procedura de insolvabilitate.

Notează reclamantul că creanța S.R.L. „Itrombas" în sumă de 118 099,19 lei, deținută în masa debitoare a S.R.L. „Logic Imex" a fost validată de instanța de insolvabilitate și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor cu următoarele clase/ranguri după cum succed:

- Suma de 89 951,26 lei - cu titlu de creanță chirografară de rangul V (alte creanțe care nu sunt de rang inferior) poziția 3 din tabel.

- Suma de 28 147,93 lei - cu titlu de creanță chirografară de rangul VI (de rang inferior) poziția 4 din tabel, iar în total suma de 118 099,19 lei.

Susține reclamantul S.R.L. „Itrombas" faptul că creanța sa, în sumă de 118 099,19 lei, nu va fi achitată de debitorul insolvabil S.R.L. „Logic Imex" din lipsa mijloacelor financiare și a bunurilor materiale.

Astfel, reclamantul S.R.L. „Itrombas" s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată pentru constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 și repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești definitivă și irevocabilă.

Temeinicia acțiunii reclamantul o justifică în temeiul art. 1, 2, 7, 8, 10, 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6, 13, 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prevederilor Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 16.12.1966 de la New-York, prevederilor Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16.12.1966 de la New-York, ratificate prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.217-XII din 28.07.1990, prevederilor art. 15, 16, 20, 26, 52, 53, 55 din Constituția Republicii Moldova.

Face trimitere reclamantul și la prevederile relevante ale art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16.12.1966, care prevede că, toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de un tribunal competent, independent și imparțial stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.

Mai indică că, dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.2 alin. (1) CPC al RM procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de prezentul cod și de alte legi organice.

Potrivit art. 12 alin. (1) CPC al RM instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice și ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al actelor normative ale Președintelui Republicii Moldova, al ordonanțelor și hotărîrilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.

Face trimitere reclamantul și la prevederile art. 117 alin. (1) CPC al RM, conform căruia, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii. În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio- video, din concluziile experților. (3) Probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanță în temeiul hotărîrii.

Mai indică reclamantul că, potrivit art. 118 alin. (1) CPC al RM fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 CPC al RM instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În corespundere cu art.122 alin. (1) CPC al RM circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În drept reclamantul face trimitere la art. 7, 8, 15, 16, 54, 55 și 120 din Constituția RM, art. 16 Cod de procedură civilă, Legea nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Reclamantul indică că, în intervalul de timp 2021 și până în prezent, în repetate rânduri s-a aflat în audiență la executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila pentru executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr.2-10-464/19 din 16 martie 2021.

La fel, a sesizat conducerea de stat și alte instituții pentru a interveni la executarea hotărârii, însă până la depunerea prezentei acțiuni, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 nu este executată de către debitor.

În opinia reclamantului, neexecutarea în intervalul de timp (2021-2024) a hotărâriii judecătorești definitive și irevocabile menționată supra, reprezintă un nerespect față de actul justiției și o violare flagrantă și perpetuă a drepturilor legitime ale creditorului garantate de legislația națională și internațională în vigoare.

Susține reclamantul că această situație a creat creditorului o stare de frustrare, dificultate economico - financiară ce implică costuri suplimentare, pierdere de timp la revendicarea drepturilor la executarea actului judecătoresc definitiv și irevocabil cu caracter obligatoriu.

Reclamantul S.R.L. „Itrombas" indică că, instanța de judecată la examinarea pricinii și la emiterea hotărârii în numele legii în cazul de speță, nu se va limita doar la o simplă constatare a încălcării dreptului, dar va aplica practica CEDO în materie de satisfacție echitabilă, iar în concret, va acorda reclamantei reparația echitabilă în cuantumul pretins în legătură cu încălcarea dreptului legitim al creditorului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr.2c-3218/2019 din 24 martie 2021.

Mai indică că, prejudiciul rezultat din nerespectarea hotărârii judecătorești definitivă și irevocabilă menționată supra și rezultat din violarea perpetuă a drepturilor S.R.L. „Itrombas", recunoscute de lege, reclamantul îl estimează în sumă de 400 000 (patru sute mii) lei și cere încasarea lui în beneficiul reclamantului.

Menționează reclamantul că, prejudiciul pretins de reclamant spre încasare și corelat cu situațiile juridice consemnate, perioada îndelungată de timp: 2021-2024 la nerespectarea hotărâriii judecăttorești definitivă și irevocabilă menționate supra, dificultatea economico-financiară cu care se confruntă la moment reclamantul, violarea perpetuă și fără precedent a drepturilor personale recunoscute de lege, garantate de Constituția RM și de legislația în vigoare, este unul rezonabil nu este exagerat și reprezintă o satisfacție echitabilă la repunerea persoanei juridice vătămate în drepturile sale legitime și se impune a fi încasat.

Reclamantul solicită

1. Admiterea acțiunii.

2. A constata pentru perioada 06 mai 2021 și până la data emiterii hotărârii judecătorești în pricina dată, încălcarea dreptului legitim al creditorului S.R.L. „Itrombas” IDNO : 1002600054448, la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr.2c-3218/2019 din 24 martie 2021.

3. A încasa din bugetul de stat în beneficiul S.R.L. „Itrombas” IDNO: 1002600054448, suma de 400.000, 00 (patru sute mii) lei cu titlu de prejudiciu cauzat pentru încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2c-3218/19 din martie 2021.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei S.R.L. „Itrombas”, s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

**Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova**, în ședința de judecată s-a prezentat, acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza următoarelor motive de fapt și de drept.

Menționează că, statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, iar elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face prin lege specială. Astfel, la momentul actual o asemenea lege specială este Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Conform prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 87, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene.

În acest sens, prin prisma jurisprudenței Curții Europeane pentru Drepturile Omului, precizează pârâtul că aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere, cum sunt: complexitatea cauzei, comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților și miza (interesul) pentru reclamant.

Cu privire la complexitatea cauzei: problematica obiectului executării se manifestă prin pretinderea neexecutării hotărârii Judecătoriei Centru din 24 martie 2021, nr. 2c-3218/2019.

Notează pârâtul că, în baza raportului întocmit de către administratorul autorizat Ina Barcari, debitorul se află în procedură de insolvabilitate. În acest sens, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale.

În partea ce ține de comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești pârâtul nu atestă indici privind lipsa de diligență a administratorului autorizat. Totodată, reiterând statutul debitorului, aflat în procedura de insolvabilitate, menționează că reclamantul S.R.L. „Itrombas”,

conform tabelului definitiv al creanțelor validate, anexat la raportul motivat, a fost validat în calitate de creditor chirografar de rangul V și VI.

În partea ce ține de miza (interesul) pentru reclamant, pârâtul indică că se manifestă prin dorința executării hotărârii nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021.

Conform jurisprudenței Curții Europene, pârâtul indică că art. 6 din Convenție îi garantează oricărei persoane dreptul de acces la justiție, care are drept consecință protecția dreptului la executarea hotărârilor judecătorești definitive.

Totuși, acest drept nu poate obliga un stat să asigure executarea fiecărei hotărâri cu caracter civil, oricare ar fi ea și oricare ar fi circumstanțele. În schimb, statul are obligația de a se dota cu un arsenal juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive ce îi revin.

Astfel, instanța de judecată are ca sarcină exclusivă de a analiza dacă măsurile adoptate de autoritățile naționale au fost adecvate și suficiente.

Notează pârâtul că, potrivit informației din cadrul raportului motivat, se confirmă următoarele.

La data de 27 octombrie 2021, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, nr. 21- 333/2021, s-a admis cererea introductiva depusă de administratorul Popa Eduard în interesele debitorului SRL „Logic Imex”. S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate fata de SRL „Logic Imex”, cu sediul: mun. Chișinău, str. Ginta Latină 3, ap. 8 IDNO: 1011600006773, iar în calitate de administrator al SRL „Logic Imex” a fost desemnat administratorul autorizat - Barcari Ina.

La data de 05 iulie 2022, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a admis cererea depusă de potențialul creditor SRL „Intrombas” privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de debitorul SRL „Logic Imex”.

La data de 14.11.2022, în cadrul ședinței speciale de validare a creanțelor, a fost validat tabelul definitiv al creanțelor cu următoarele creanțe: creanțe chirografare de rangul III (obligații de plată la bugetul public național) CNAS - 3271,35 mdl, SFS - 50519,61 mdl, creanțe chirografare de rangul V (alte creanțe care nu sunt de rang inferior) SRL „Intrombas” - 89951,26 mdl, creanțe chirografare de rangul VI (rang inferior) SFS - 22615,92 mdl, CNAS - 9675,59 mdl, SRL „Intrombas” - 28147,93 lei.

La data de 07 aprilie 2023, s-a petrecut adunarea creditorilor debitorului SRL „Logic Imex”, la care a fost prezent reprezentantul SRL „Intrombas”, fapt atestat prin completarea și semnarea buletinului de vot al adunării creditorilor.

În cadrul adunării creditorilor, s-a constatat că debitorul SRL „Logic Imex” nu dispune de bunuri ai masei debitoare, fapt confirmat prin votul reprezentantului SRL „Intrombas” - „pentru” privind inițierea falimentului simplificat.

Menționează pârâtul că, în acest context, s-a decis înaintarea unei cereri în instanța de judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în cauză, pentru acoperirea creanțelor creditorilor validați.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-333-l/2021 din 13 noiembrie 2024 s-a admis parțial cererea respectivă (cu încasarea sumei de 14 146 mdl), ulterior nefiind de acord cu decizia luată, lichidatorul a depus apel împotriva acestei Hotărâri. Cauza a fost conexată din oficiu și se află în examinare la Curtea de Apel Chișinău.

În partea ce ține de solicitarea de a prezenta un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil de executare a documentului executoriu, a menționat administratorul că executarea documentelor executorii nu face parte din atribuțiile administratorului autorizat, întrucât acesta doar administrează și supraveghează debitorul insolvabil întru menținerea activității operaționale.

S-a indicat că conform prevederilor Codului de Executare al Republicii Moldova nr. 443 din 24-12-2004, executarea documentelor executorii se află în competența exclusivă a executorilor judecătorești. Astfel, cele invocate în petiție nu pot fi încriminate administratorului autorizat, deoarece executarea hotărîrilor judecătorești nu se află în competența sa, cu atât mai mult nici nu a existat vreun document executoriu care urma a fi executat în legătură cu cauza ce vizează administratorul autorizat - Barcari Ina.

Reiterează pârâtul că a fost respectat în întregime dreptul creditorului S.R.L. „Itrombas” de a obține o hotărâre privind încasarea de la S.R.L „Logic Imex” a sumelor respective într-un termen rezonabil (în temeiul art. 141, art. 143, alin. (8) a Legii insolvabilității - consemnarea judecătorului a tabelului definitiv al creanțelor are efectele unei hotărâri definitive și irevocabile).

Creanțele creditorului S.R.L. „Itrombas” sunt validate în tabelul creanțelor și urmează a fi satisfăcute în funcție de posibilitățile economice ale întreprinderii și de disponibilul lichidităților.

Susține pârâtul că, în materia pretinderii caracterului nerezonabil al executării, cu referire la procedura de insolvabilitate, prevederile prezentei legi nu sunt aplicabile analog unei proceduri de executare, ci urmează a fi interpretată prin prisma Legii insolvabilității nr. 149/2012.

Notează că, Legea insolvabilității nr. 149/2012 prevede la art. 1 că: „scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Masă debitoare, conform art. 2 al aceleiași legi, reprezintă acele bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în

proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, dobîndite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită.

Art.140 al aceleiași legi, prevede că „dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.”

Face trimitere pârâtul și la art. 143 alin. (4) care prevede că „după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor.”

Mai indică pârâtul că potrivit alin. (7) și (8) al art. 143 din Legea nr. 149/2012, în urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvabilitate va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnînd în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator. [...] Consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați. După validarea creanțelor din tabelul definitiv, numai titularii creanțelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartiție de sume, în caz de faliment etc.

Explică pârâtul că, în cadrul procesului de insolvabilitate, din masa debitoare se acoperă în primul rînd cheltuielile procesului de insolvabilitate, iar ulterior, creanțele chirografare, conform rangurilor. Creditorii garantați validați în cadrul procesului sunt îndreptățiți la satisfacerea prioritară a capitalului împrumutat, a dobînzii și a cheltuielilor aferente din contul bunului gajat.

Reiterează că reclamantul S.R.L. „Itrombas”, conform tabelului definitiv consolidat al tuturor creanțelor validate, a fost validat în calitate de creditor chirografar de rangul V și VI.

Astfel, în opinia pârâtului, reclamantul S.R.L. „Itrombas” nu poate invoca neexaminarea și neexecutarea în termen rezonabil a creanțelor sale, întrucît acesta a înaintat creanțele pe care le deține față de patrimoniul debitorului aflat în procedura falimentului, acestea fiind validate de către instanța de insolvabilitate, iar consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați.

Explică pârâtul că, în cadrul procedurii falimentului debitorului, urmează a fi respectat rangul de prioritate la stingerea creanțelor pe care le deține față de patrimoniul debitorului, iar conform prevederilor art. 43 menționate mai sus, creanțele următorului rang se execută numai după executarea în totalitate a creanțelor rangului precedent.

Conform alin. (1) și (2) lit. d) al art. 24 din Legea nr. 149/2012, după ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolvabilitate aplică măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolvabilitate. Pe lîngă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate aplică următoarele măsuri de asigurare: d) suspendă urmăririle individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.

Astfel, în prezența acestor circumstanțe ce justifică problematica invocării tergiversării executării documentului executoriu, reține pârâtul că de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești au fost întreprinse toate măsurile ce puteau fi în mod rațional întreprinse pentru a pune la dispoziție un mecanism privind executarea documentul executoriu vizat.

Subliniază că autoritatea învestită cu funcții de executare a hotărârii judecătorești vizate, nu a admis anumite omisiuni, în contextul în care debitorul se află în procedură de insolvabilitate, reclamantul creditor este validat în tabelul creanțelor, cât și conform Legii insolvabilității, sunt suspendate urmăririle individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.

Face trimitere pârâtul și la jurisprudența națională, implicit cauza identică, (Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției, Judecătoria Soroca, Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova, intervenient accesoriu Administratorul autorizat Bostan Nicolae cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral), unde prin

încheierea Curții Supreme de Justiției nr. 2ra- 1926/21 din 29 decembrie 2021 s-a conchis fără echivoc că procedura insolvabilității nu constituie o procedură contencioasă în contextul legislației procesual-civile și respectiv nu cade sub incidența Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

A mai indicat pârâtul că CtEDO, în practica sa, învederează următoarele aspecte relevante : „Firește, o întîrziere în executarea unei hotărîri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale.” (Immobiliare Saffi c. Italiei, § 74; Prodan, § 53); „o întârziere în executarea unei hotărîri judecătorești poate fi justificată în anumite circumstanțe” (Burdov c. Rusiei, § 35; Josan, § 18); „Curtea notează că hotărîrea judecătorească a fost parțial executată în anul 2000 și, prin urmare, instanța nu poate conchide că, între ... 1998 și executarea parțială în anul 2000, Statul nu și-a onorat obligațiile de a întreprinde măsuri pentru executarea hotărîrii” (Istrate, § 41).

Pârâtul indică că, responsabilitatea Statului nu se extinde dincolo de procedura de executare, iar sarcina autorităților naționale în asemenea cauze este de a pune la dispoziția creditorului un mecanism, dar nu de a se substitui debitorului și a achita anumite sume adjudecate.

Astfel, reclamantul a invocat art.6 CEDO privind violarea drepturilor la un proces echitabil prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, însă în afara afirmațiilor reclamantului, niciun alt element de probă nu a confirmat existența culpabilității organelor de executare în procesul de executare a hotărârii judecătorești irevocabile.

Mai indică pârâtul că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma atestării încălcării dreptului garantat de lege. Este important ca instanța să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei retribuții, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie.

La caz, învederează că suma pretinsă cu titlu de prejudiciu moral, în cuantum de 400 000 lei este una nefondată și inechitabilă suferințelor pretinse, în contextul justificării pertinente a inadmisibilității invocării Legii nr. 87/2011, sub aspectul neexecutării documentului executoriu, cu referire la o procedură de insolvabilitate.

Consideră partea pârâtă că a fost probată lipsa ne rezonabilității duratei procedurilor. De asemenea, subliniază că sarcina probării aspectului tergiversării/neexecutării titlului executoriu, cât și a suportării unui prejudiciului moral nu poate fi pusă, în mod exclusiv pe seama pârâtului, dar se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație în mod obligatoriu argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

În cadrul examinării cauzei, partea pârâtă a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport probant.

**Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantei S.R.L. „Itrombas" este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.**

Conform articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar în conformitate cu prevederile articolului 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private

a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Itrombas" și s-a dispus încasarea de la S.R.L. „Logic Imex" în beneficiul S.R.L. „Itrombas" suma de 89951,26 lei cu titlu de datorie la plata chiriei bunului imobil, sumei de 24234,89 lei cu titlu de penalitate, ce rezultă din contractul de locațiune nr. 2 încheiat la 27 decembrie 2018, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 3472,76 lei pentru taxa de stat, în sumă de 216 lei pentru serviciile executorului judecătoresc, în sumă de 114 lei pentru primirea înscrisurilor la ASP, în sumă de 110,28 lei pentru servicii poștale, iar în total s-a dispus spre încasare suma de 118099,19 lei (una sută optsprezece mii nouăzeci și nouă lei 19 bani.

Conform cererii depuse la 06 mai 2021 către executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila, reclamanții au solicitat primirea spre executare a titlului executoriu nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru privind încasarea din contul S.R.L. „Logic Imex" în beneficiul S.R.L. „Itrombas" a sumei totale de 118099,19 lei (una sută optsprezece mii nouăzeci și nouă)19 bani.

În vederea inițierii procedurii de executare, executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila prin încheierea nr. 023 - 156/2021 din 06 mai 2021 a dispus primirea spre executare a documentului executoriu nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a propus debitorului de a executa cerințele documentului executoriu, conform art. 60 Cod Executoriu, în termen de 15 zile.

Conform încheierii executorului judecătoresc Ghețiu Liudmila nr. 023 - 156/2021 din 06 mai 2021, s-a aplicat sechestru pe suma de 118099,19 lei cu titlu de datorie și 11998,26 lei, cheltuieli, din conturile debitorului S.R.L. „Logic Imex", deținute în băncile, filialele și reprezentanțele acestora.

Reclamantul S.R.L. „Itrombas", a explicat instanței că în calitate de creditor, a achitat toate taxele și spezele cerute de executorul judecătoresc, dar hotărârea judecătorească nu a fost executată.

În același timp a se reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-333/2021 din 27 octombrie 2021 instanța a admis cererea introductivă depusă de administratorul Popa Eduard în interesele debitorului S.R.L. „Logic Imex".

S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „Logic Imex" cu sediul: mun. Chișinău, str. Ginta Latină, 3, of..8, cod fiscal 1011600006773.

S-a ridicat dreptul lui Popa Eduard de administrare a S.R.L. „Logic Imex" și s-a propus debitorului să desemneze în termen de 10 zile de la data adoptării

hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și a participa în cadrul procesului de insolvabilitate din numele debitorului.

S-a desemnat în calitate de administrator al S.R.L. „Logic Imex", Barcari Ina deținător al autorizației nr. 26 din 14 ianuarie 2015. Din momentul intentării insolvabilității, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare au fost transmite administratorului insolvabilității.

S-a împuternicit administratorul insolvabilității de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a S.R.L. „Logic Imex".

S-a obligat administratorul insolvabilității: să notifice creditorii S.R.L. „Logic Imex" despre înregistrarea cererilor de validare a creanței în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de pînă la 13.12.2021.

Să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin dreptul de preferință.

Să verifice, să întocmească și sa prezinte instanței de insolvabilitate nu mai târziu de 29.12.2021 tabelul definitiv al creanțelor cu comunicarea imediată a debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv sau respinse. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 08 februarie 2022 ora 09 și 45 min., care va avea loc în incinta judecătoriei Chișinău sediu Central.

Astfel, executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila prin încheierea nr. 023-126r/2022 din 22 februarie 2022 a dispus restituirea documentului executoriu nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, pe motiv că debitorul S.R.L. „Logic Imex" nu dispune de bunuri și în privința sa a fost intentată procedura de insolvabilitate.

Ulterior, reclamantul S.R.L. „Itrombas" s-a adresat cu cerere de validare a creanței.

Respectiv, creanța reclamantului S.R.L. „Itrombas" în sumă de 118 099,19 lei, deținută în masa debitoare a S.R.L. „Logic Imex" a fost validată de instanța de insolvabilitate și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor cu următoarele clase/ranguri după cum urmează :

- Suma de 89 951,26 lei - cu titlu de creanță chirografară de rangul V (alte creanțe care nu sunt de rang inferior) poziția 3 din tabel.

- Suma de 28 147,93 lei - cu titlu de creanță chirografară de rangul VI (de rang inferior) poziția 4 din tabel, iar în total suma de 118 099,19 lei.

Reclamantul S.R.L. „Itrombas" invocă faptul că creanța sa, în sumă de 118099,19 lei, nu va fi achitată de debitorul insolvabil S.R.L. „Logic Imex" din lipsa mijloacelor financiare și a bunurilor materiale.

Astfel, reclamantul S.R.L. „Itrombas” s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată pentru constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 și repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești definitivă și irevocabilă.

Conform art. 2 alin. (1) și (7) din Legea nr. 87 din 21.04.2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, (1) orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. (7) Organul care reprezintă statul în instanță de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Instanța reține că, prin Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, statul a instituit un remediu intern de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Astfel, instanței de judecată îi revine sarcina exclusivă de a verifica motivele care au stat la neexecutarea integrală a hotărârii judecătorești cu privire la încasarea pensiei de întreținere pe parcursul unei perioade mai mare de 7 ani și dacă măsurile adoptate de executorul judecătoresc, însărcinat cu executarea documentului executoriu, au fost adecvate și suficiente.

În acord cu art. 16 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, hotărîrile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Astfel, în cazul în care debitorul nu-și îndeplinește obligațiile impuse printr-un act judecătoresc intervine executarea silită, care se realizează prin intermediul executorului judecătoresc.

A se reține în acest sens și constatările Curții Constituționale în hotărârea nr.39 din 14 decembrie 2017 (§51, 52), care a reținut că obligația executării unei hotărâri judecătorești aparține debitorului.

În lumina principiului bunei-credințe, debitorul trebuie să aibă o conduită conformă cu cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu

executoriu și să execute de bunăvoie obligațiile care îi revin. În situația în care acesta nu îndeplinește benevol această obligație, intervine executarea silită, prin intermediul executorului judecătoresc.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat că accesul la justiție semnifică nu doar posibilitatea juridică efectivă de a te adresa unui organ de plină jurisdicție pentru soluționarea unei contestații și obținerea unei satisfacții, ci și dreptul de a cere executarea hotărârii obținute.

În acest sens, instanța reține că dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenție ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți (cauza Grițco c. Moldova, hotărârea din 29 noiembrie 2005).

Prin hotărârea nr.22 din 08 octombrie 2019, §33, Curtea Constituțională, inter alia, a reamintit că accesul la justiție semnifică nu doar posibilitatea juridică efectivă de a te adresa unui organ de plină jurisdicție pentru soluționarea unei contestații și obținerea unei satisfacții, ci și dreptul de a cere executarea hotărârii obținute. Iar respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești este obligatorie. Caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești se exprimă prin obligativitatea executării acestora. Dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești constituie o parte integrantă a dreptului la un proces echitabil.

Cu referire la cauza dedusă judecății instanța reține faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Itrombas” și s-a dispus încasarea de la S.R.L. „Logic Imex” în beneficiul S.R.L. „Itrombas” suma de 89951,26 lei cu titlu de datorie la plata chiriei bunului imobil, sumei de 24234,89 lei cu titlu de penalitate, ce rezultă din contractul de locațiune nr. 2 încheiat la 27 decembrie 2018, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 3472,76 lei pentru taxa de stat, în sumă de 216 lei pentru serviciile executorului judecătoresc, în sumă de 114 lei pentru primirea înscrisurilor la ASP, în sumă de 110,28 lei pentru servicii poștale, iar în total s-a dispus spre încasare suma de 118099,19 lei.

Cu certitudine s-a stabilit că, hotărârea enunțată nu a fost executată, iar în privința debitorului a fost intentată procedura de insolvabilitate.

Astfel, executorul judecătoresc a restituit documentul executoriu, iar instanța de judecată în cadrul procesului de insolvabilitate a validat creanța reclamantului, în sumă totală de 118099,19 lei.

Respectiv, instanța constată că, într-adevăr hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2c-3218/2019 din 24 martie 2021, temeiul constituindu-l insolvabilitatea debitorului, astfel, instanța urmează să dea apreciere cauzelor care au stat la neexecutarea integrală a hotărârii și a aprecia dacă statul a întreprins toate măsurile pentru a asigura executarea documentului executoriu într-un termen rezonabil.

În acest sens, se reține că, atunci când debitorul este o persoană fizică, responsabilitatea nu poate fi angajată din cauza neplății unei creanțe executorii ca urmare a insolvenței unui debitor „privat" [Sanglier împotriva Franței, pct. 39; Ciprová împotriva Republicii Cehe (dec.); Cubanit împotriva României (dec.)].

Cu toate acestea, statele au obligația pozitivă de a pune în aplicare un sistem eficient, atât în practică, cât și în drept, care să asigure executarea hotărârilor definitive între persoanele de drept privat (Fouklev împotriva Ucrainei, pct. 84).

Responsabilitatea statului poate fi angajată în cazul în care autoritățile publice implicate în procedurile de executare nu dau dovada de diligența cuvenită sau, mai mult, împiedică executarea (ibidem, pct. 67). Măsurile adoptate de autoritățile naționale în vederea executării trebuie să fie adecvate și suficiente pentru a asigura executarea: Ruianu împotriva României, pct. 66 - ținând seama de obligațiile ce le revin în calitate de depozitari ai forței publice în materie de executare [ibidem, pct. 72-73; Sekul împotriva Croației (dec.), pct. 54-55].

Imposibilitatea executării unei hotărâri poate rezulta din inactivitatea sau lipsa de voință a unui executor judecătoresc, dar și din cauza lipsei de pregătire, sprijin și – mai important – coordonare din partea altor autorități competente, cum ar fi poliția, magistrații și organismele publice (Işgın împotriva Turciei, 2022, pct. 44 și trimiterile la jurisprudența citată).

Autoritățile trebuie să fie consecvente și diligente atunci când asistă o persoană în procedurile de executare silită, în special atunci când există indicii că directorii societății debitoare ar încerca să își organizeze insolvența, prin activități aflate la adăpostul unei forme de impunitate penală (Işgın împotriva Turciei, 2022, pct. 45). 229. Nu e mai puțin adevărat că, din moment ce statul a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura executarea unei hotărâri de către o persoană de drept privat, refuzul debitorului de a executa obligația nu este imputabil statului [Fociac împotriva României, 2005, pct. 74 și 78) și obligațiile statului în temeiul Convenției au fost îndeplinite (Fomenko și alții împotriva Rusiei (dec.), 2019, pct. 195].

A se menționa că, deși executarea unei hotărîri judecătorești trebuie privită ca o parte integrantă a „procesului" în sensul Articolului 6, aceasta nu înseamnă că un stat poate fi găsit responsabil de neexecutarea unei hotărîri judecătorești din cauza insolvabilității debitorului. Totuși, atunci cînd autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărîri judecătorești și nu o fac, inacțiunea lor

poate angaja responsabilitatea statului în temeiul Articolului 6 § 1 al Convenției (Istrate, § 39) Statul poate răspunde pentru o datorie neexecutată de către un privat dacă nu depus o diligență întru asigurarea executării.

Curtea reamintește că, potrivit practicii sale, „nerecuperarea unei datorii, din cauză că debitorul nu posedă bunuri, nu poate fi imputată statului pîrît, decît și în măsura în care această omisiune este imputabilă autorităților naționale (a se vedea, printre altele, Poláčik c. Slovaciei, § 64).

Având în vedere faptul că debitorul se află în proces de insolvabilitate, instanța va reține ca fiind relevante cauzei și prevederile Legii insolvabilității.

Art. 1 alin.(1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede că scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanţelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea faţă de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului şi prin distribuirea produsului finit.

Conform art.2 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică: masă debitoare – bunuri, inclusiv mijloace băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, dobîndite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepţia bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită. Nu pot fi incluse în masa debitoare bunurile proprietate publică din domeniul public şi drepturile asupra acestora, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public şi privat ale statului, ale unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv ale unităţii teritoriale autonome Găgăuzia, transmise partenerului privat în cadrul contractelor de parteneriat public-privat, precum şi bunurile transmise debitorului cu drept de locaţiune/arendă/superficie.

Potrivit art. 24 alin. (2) lit. d) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pe lîngă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanţa de insolvabilitate aplică următoarele măsuri de asigurare: d) suspendă urmăririle individuale ale creditorilor şi executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripţiei dreptului de a cere executarea silită a creanţelor acestora contra debitorului.

Conform art.43 alin. (3) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, creanţele chirografare se execută conform rangului acestora. Creanţele următorului rang se execută numai după executarea în totalitate a creanţelor rangului precedent. În caz de insuficienţă a masei debitoare, distribuirea bunurilor în cadrul aceluiaşi rang se efectuează proporţional.

Art.140 alin. (1) și (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, statuează că, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o

cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă. (7) Sub incidenţa prezentului articol cad şi creanţele întemeiate pe hotărîri judecătoreşti sau pe hotărîri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.

Conform art.143 alin. (4), (5), (7)-(8) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, (4) după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanţelor, care va cuprinde toate creanţele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanţele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilităţii/lichidator şi rangul de prioritate al creanţei. Tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor. (5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii şi debitorul au acces la tabelul creanţelor şi pot face contestaţii faţă de creanţele admise de administrator/lichidator în tabel, precum şi asupra celor înlăturate. (7) În urma verificării tabelului de creanţe definitiv şi a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanţei de insolvabilitate va valida creanţele incluse în tabel şi necontestate de creditori semnînd în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanţe trecute în tabel de administrator/lichidator. În cazul depunerii contestaţiilor, judecătorul va semna în rubrica „Contestat” în dreptul creanţei contestate şi va consemna personal cu cifre în rubrica „Creanţe cu titlu provizoriu” suma creanţei pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestaţiei. Judecătorul va menţiona în tabel şi persoana care a depus contestaţia. Menţiunile respective vor fi trecute pe cambii şi pe alte titluri de creanţe. (8) Consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanţelor are efectul unei hotărîri judecătoreşti definitive şi irevocabile pentru toate creanţele validate, conform valorii şi rangului lor, precum şi pentru debitor, administrator/lichidator şi pentru toţi creditorii chirografari şi creditorii garantaţi. După validarea creanţelor din tabelul definitiv, numai titularii creanţelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartiţie de sume, în caz de faliment etc.

Potrivit art.70 alin.(1) din Codul de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil.

Instanța reține că, atunci când un reclamant se plânge de imposibilitatea executării unei hotărâri judecătorești pronunțate în favoarea sa, întinderea

obligațiilor Statului în baza Articolelor 6 din Convenție și 1 din Protocolul nr.1 la Convenție variază în funcție de faptul dacă debitorul este sau nu un Stat (Mikhailenki și alții v. Ucraina, nr. 35091/02 și altele 9, § 43, CEDO 2004-XII și Anokhin v. Rusia, nr. 25867/02, 31 mai 2007).

Atunci când o hotărâre este pronunțată împotriva Statului, acesta are obligația de a iniția și asigura executarea ei integrală și într-un termen rezonabil (a se vedea, inter alia, Prodan c. Moldovei, nr. 49806/99, § 75, CEDO 2004-III (extrase); Liseytseva și Maslov c. Rusiei, nr. 39483/05 și 40527/10, § 183, 9 octombrie 2014).

În schimb, dacă debitorul este o persoană fizică sau o entitate privată, situația se schimbă, întrucât Statul nu răspunde, de regulă, în mod direct pentru obligațiile acestora.

În asemenea împrejurări, rolul instanței este de a verifica dacă autoritățile au adoptat măsuri adecvate și suficiente pentru a sprijini executarea. Răspunderea statului este astfel limitată la modul în care autoritățile sale au participat la procedura de executare (a se vedea Ciocodeică c. României, nr. 27413/09, §§ 84-85, 16 ianuarie 2018).

Răspunderea unui Stat poate fi angajată pentru datoriile unei societăți, chiar dacă aceasta dispune de personalitate juridică distinctă, atunci când societatea nu se bucură, în raport cu Statul, de o independență instituțională și administrativă suficientă pentru a exonera Statul de responsabilitatea ce îi revine în temeiul Convenției. În acest sens, a se vedea cauza Ališić și alții c. Bosnia și Herțegovina, Croația, Serbia, Slovenia și fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, nr. 60642/08, § 114, CEDO 2014.

Determinarea răspunderii Statului pentru datoriile unei societăți depinde de o serie de criterii esențiale: statutul juridic al entității (de drept public sau privat), natura activităților sale (prestarea unui serviciu public ori activitate comercială obișnuită), contextul în care aceasta funcționează (de exemplu, existența unui monopol sau desfășurarea activității într-un domeniu strict reglementat), precum și gradul de independență instituțională (proporția participației Statului) și administrativă (nivelul de supraveghere și control exercitat de Stat) (ibidem, § 114, in fine).

În plus, trebuie avute în vedere și alte elemente, precum implicarea directă a Statului în dificultățile financiare ale societății, eventualele deturnări de fonduri în detrimentul acesteia și al persoanelor interesate, sau situațiile în care Statul i-a compromis independența ori a abuzat de personalitatea sa juridică (Anokhin, citată anterior; Khachatryan c. Armeniei, nr. 31761/04, §§ 51-53, 1 decembrie 2009).

Niciunul dintre aceste criterii nu este decisiv în mod individual, iar impactul lor asupra independenței instituționale și administrative trebuie evaluat în ansamblu (Liseytseva și Maslov, citată anterior, § 187).

Instanța notează că, responsabilitatea nu poate fi angajată din cauza neplății unei creanțe executorii ca urmare a insolvenței unui debitor „privat” [Sanglier împotriva Franței, pct. 39; Ciprová împotriva Republicii Cehe (dec.); Cubanit împotriva României (dec.)].

Cu toate acestea, statele au obligația pozitivă de a pune în aplicare un sistem eficient, atât în practică, cât și în drept, care să asigure executarea hotărârilor definitive între persoanele de drept privat (Fouklev împotriva Ucrainei, pct. 84).

Măsurile adoptate de autoritățile naționale în vederea executării trebuie să fie adecvate și suficiente pentru a asigura executarea: Ruianu împotriva României, pct. 66, ținând seama de obligațiile ce le revin în calitate de depozitari ai forței publice în materie de executare [ibidem, pct. 72-73; Sekul împotriva Croației (dec.), pct. 54-55].

A se menționa în context că, nu toate documentele executorii, care sunt primite în procedura unui executor judecătoresc pot fi executate, motivele fiind diverse: decesul debitorului dacă creanța sau obligația adjudecată nu admite succesiunea de către succesorul de drepturi al acestor persoane, debitorul nu are bunuri sau venituri, ori bunurile lui nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor, creditorul împiedică prin acțiune (inacțiune) executarea documentului executoriu sau nu avansează în termenul stabilit de cheltuielile necesare pentru efectuarea actelor de executare, etc. Astfel, în cazurile enumerate supra, Statul nu poate înlocui debitorul, respectiv nu poate fi urmărit.

Prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept expuse supra, instanța constată că Statul nu poate fi efectiv responsabil pentru astfel de datorii, admise de către debitorul privat, reieșind din statutul juridic al societății acestuia, natura activității sale, contextul funcționării ei, independența sa instituțională și independența administrativă.

Cu atât mai mult că, după cum s-a constatat, creanța din documentul executoriu a fost validată de instanța de insolvabilitate, iar consemnarea instanței în tabelul definitiv al creanței are efectul unei hotărâri judecătorești, situație care încetează responsabilitatea executorului judecătoresc (a statului) și pornește responsabilitatea debitorului privat.

Prin prisma dispozițiilor art. 24 alin. (2) lit. d), art. 43 alin. (3) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 în coroborare cu art. 70 alin. (1) din Codul de executare, la caz nu poate fi constatată încălcarea termenului rezonabil de executare a documentului executoriu, având în vedere faptul că conform Tabelului definitiv al creanțelor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Logic Imex”, la data de 24 octombrie 2022, creanța reclamantului a fost validată la rangul III și la rangul VI.

Reieșind din specificul procedurii de insolvabilitate, odată cu intentarea procesului de insolvabilitate se suspendă urmăririle individuale ale creditorilor şi

executările silite asupra bunurilor debitorului, precum şi curgerea prescripţiei dreptului de a cere executarea silită a creanţelor acestora contra debitorului, iar creanţele chirografare se execută conform rangului acestora. Creanţele următorului rang se execută numai după executarea în totalitate a creanţelor rangului precedent.

Instanța de judecată reține faptul că, potrivit răspunsului administratorului autorizat Barcari Ina din 12 decembrie 2024, la data de 07 aprilie 2023, a avut loc adunarea creditorilor debitorului SRL „Logic Imex", în cadrul căreia s-a constatat că debitorul SRL „Logic Intex" nu dispune de bunuri ai masei debitoare, fiind decisă înaintarea unei cereri în instanța de judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în cauză, pentru acoperirea creanțelor creditorilor validați.

Conform aceluiași răspuns, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-333-1/2021 din 13 noiembrie 2024 s-a admis parțial cererea respectivă (cu încasarea sumei de 14 146 mdl), iar nefiind de acord cu decizia luată, lichidatorul a depus apel împotriva acestei hotărâri.

S-a mai indicat că, cauza a fost conexată din oficiu și se află în examinare la Curtea de Apel Chișinău.

Analizând materialele dosarului, argumentele reclamantului, poziția pârâtului – Ministerul Justiției, precum și normele aplicabile privind executarea hotărârilor judecătorești și răspunderea statului pentru neexecutarea în termen rezonabil a acestora, instanța reține următoarele.

La caz, nu se contestă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2c-3218/2019 din 24.03.2021, reclamantul a obținut titlu executoriu împotriva debitorului S.R.L. „Logic Imex", în sumă totală de 118 099,19 lei.

De asemenea, este un fapt stabilit că hotărârea nu a fost executată până la intentarea procedurii de insolvabilitate.

Cu toate acestea, simpla neexecutare a unei hotărâri nu reprezintă, prin ea însăși, o încălcare imputabilă statului în sensul Legii nr. 87/2011.

Pentru a atrage răspunderea statului, reclamantul trebuie să demonstreze că neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii se datorează deficiențelor autorităților statului, și nu situației obiective a debitorului, că executorul judecătoresc și celelalte organe ale statului nu au acționat cu diligența necesară, faptul că statul a eșuat să ofere un cadru eficient de executare.

Or, Legea nr. 87/2011 nu instituie o răspundere absolută a statului pentru orice hotărâre neexecutată provenită din raporturi între persoane de drept privat.

Mai mult, din actele dosarului rezultă fără echivoc că executorul judecătoresc a pornit procedura de executare la 06.05.2021, a aplicat măsuri de sechestru asupra conturilor debitorului, a solicitat informații privind activele, însă nu a identificat bunuri executabile.

În același timp, la 27.10.2021 instanța a constatat insolvabilitatea debitorului, ridicând dreptul acestuia de administrare și transmițându-l către administratorul insolvabilității.

Ulterior, la 22.02.2022, executorul judecătoresc a dispus restituirea documentului executoriu, în temeiul art. 84 Cod de executare, motivat de lipsa bunurilor și intervenirea procedurii de insolvabilitate.

De asemenea, creanța reclamantului a fost validată în cadrul tabelului definitiv al creanțelor, fiind încadrată la rangurile V și VI, potrivit Legii insolvabilității.

Împrejurarea că masa debitoare nu dispune de suficiente bunuri pentru acoperirea creanței este o consecință firească a procedurii de insolvabilitate, nu un eșec al statului.

Jurisprudența relevantă (Sanglier c. Franței; Cubanit c. României; Ciprová c. Republicii Cehe) stabilește expres că statul nu este responsabil pentru neexecutarea unei hotărâri cauzată de insolvabilitatea debitorului privat, decât dacă se probează că: autoritățile nu au acționat, au acționat tardiv, sau au obstrucționat executarea.

În prezenta cauză, nu există probe care să ateste vreo inacțiune imputabilă statului sau executorului judecătoresc.

La caz, autoritățile naționale au acționat cu diligența cerută de Convenție și Legea nr. 87/2011, or, executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri : înregistrarea cererii, deschiderea executării, aplicarea sechestrului, efectuarea demersurilor necesare, investigarea conturilor bancare, restituirea titlului în conformitate cu art. 84 Cod de executare după intervenirea procedurii de insolvabilitate.

În același timp, instanța de insolvabilitate a întocmit și validat tabelul de creanțe, administratorul insolvabilității a fost desemnat și investit cu atribuțiile necesare, astfel, au fost aplicate toate mecanismele legale referitor la această procedură.

În aceste condiții, executarea nu a fost împiedicată de stat, ci de insuficiența masei debitoare — element independent de acțiunea autorităților.

Prin urmare, nu se poate reține că statul a încălcat obligația pozitivă de a pune la dispoziție un sistem eficient de executare (Fouklev c. Ucrainei; Ruianu c. României; Işgın c. Turciei).

Instanța notează că, condițiile răspunderii statului conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 87/2011 sunt cumulative: existența dreptului încălcat, existența încălcării imputabile statului, existența prejudiciului, existența legăturii cauzale.

În speță, dreptul reclamantului la executarea hotărârii este recunoscut, însă nu a fost încălcat de stat, ci de situația obiectivă a debitorului insolvabil, or, neexecutarea nu se datorează inacțiunii statului, ci lipsei bunurilor.

Drept urmare, lipsește condiția centrală pentru angajarea răspunderii statului și anume – caracterul imputabil al acțiunilor / inacțiunilor statului.

În speță, statul a depus toate diligențele posibile (Fociac c. României), astfel, nu poate fi angajată răspunderea sa pentru o datorie privată neexecutată ca urmare a insolvabilității debitorului.

Având în vedere măsurile efectiv întreprinse de executor, faptul cert al insolvabilității debitorului, existența unui cadru legislativ eficient de executare, lipsa oricărei probe privind inactivitatea sau culpa autorităților, jurisprudența constantă a Curții Europene și a Curții Constituționale, instanța reține că statul nu poate fi ținut responsabil pentru neexecutarea unei hotărâri determinată de insolvabilitatea debitorului privat, iar condițiile Legii nr. 87/2011 nu sunt îndeplinite.

Astfel, în cerința reclamantului S.R.L. „Itrombas", împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, urmează a se refuza.

Instanța reține că susținerea reclamantului privind existența unei insolvabilități fictive a debitorului S.R.L. „Logic Imex" este nefondată și nu poate fi reținută în prezentul litigiu.

În primul rând, constatarea caracterului fictiv al insolvabilității nu intră în competența instanței de drept comun sesizate cu o acțiune în temeiul Legii nr. 87/2011. Procedura specială a insolvabilității este una distinctă, guvernată de prevederile Legii insolvabilității, iar legalitatea deschiderii și derulării acestei proceduri poate fi contestată numai în cadrul procesului de insolvabilitate, prin instrumentele procesuale prevăzute de lege (contestații, apel, recurs după caz).

În al doilea rând, potrivit art. 253 Cod penal – Insolvabilitatea fictivă, simularea incapacității de plată constituie infracțiune, iar stabilirea existenței unei fapte penale și a persoanelor responsabile excede competenței instanței civile în acest proces.

Verificarea unei eventuale „insolvabilități fictive" aparține exclusiv organelor de urmărire penală, reclamantul având dreptul de a depune o plângere penală dacă consideră că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Mai mult, în prezentul dosar nu există probe care să susțină afirmațiile reclamantului privind existența vreunei fraude, ascunderi de bunuri, transferuri simulate sau alte conduite care ar putea indica un caracter fictiv al insolvabilității. Procedura de insolvabilitate a fost declanșată de instanța competentă, administratorul insolvabilității a fost desemnat, iar tabelul creanțelor a fost întocmit și validat.

Prin urmare, argumentele reclamantului privind insolvabilitatea fictivă nu pot fi reținute de instanță.

Instanța nu poate reține nici argumentele reclamantului cu referire la faptul că, potrivit informației de la Centru Regional de Statistică mun. Chișinău, la sfârșitul anului 2021 s-ar fi constatat careva sume, pe conturile debitorului sub formă de avansuri primite.

La caz, din informația prezentată nu poate fi constatat cert ce fel de sume sunt cele enunțate, titlul cu care a fost primit, la care conturi bancare au intrat, or, măsurile de executare aplicate de executorul judecătoresc au vizat și sechestrarea conturilor bancare ale debitorului.

Mai mult, la data de 27 octombrie 2021 s-a admis cererea introductivă și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitor.

Astfel, chiar și în ipoteza în care pe conturile debitorului ar fi existat anumite sume sub formă de „avansuri primite", acestea nu puteau fi urmărite individual în favoarea reclamantului, întrucât la data de 27 octombrie 2021 instanța de insolvabilitate a admis cererea introductivă și a dispus intentarea procedurii de insolvabilitate.

Or, odată cu deschiderea procedurii de insolvabilitate, în temeiul Legii insolvabilității, toate formele de executare silită individuală se suspendă de drept, iar executorul judecătoresc își pierde competența de a continua măsurile de urmărire asupra bunurilor debitorului.

Începând cu acea dată, singura autoritate abilitată să administreze activele, încasările și disponibilitățile bănești ale debitorului este administratorul insolvabilității, iar orice sumă existentă sau ulterioară intrată în conturile debitorului intră automat în masa debitoare și poate fi distribuită doar în cadrul procedurii colective, potrivit rangurilor stabilite prin tabelul definitiv al creanțelor.

Prin urmare, chiar dacă ar fi existat astfel de sume – aspect nedovedit în cauză – executorul judecătoresc nu era legal abilitat să le urmărească sau să le distribuie în mod individual reclamantului, iar orice încercare în acest sens ar fi contravenit normelor imperative ale procedurii de insolvabilitate.

Cu privire la cerința de reparare a prejudiciului în mărime de 400 000 lei, având în vedere că instanța a constatat că nu sunt întrunite condițiile angajării răspunderii statului pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, cerința accesorie privind repararea prejudiciului material devine, în consecință, neîntemeiată.

Potrivit art. 2 alin. (1) și art. 4 din Legea nr. 87/2011, acordarea despăgubirilor este posibilă numai în cazul constatării unei încălcări imputabile statului. În absența unei asemenea constatări, nu poate exista nici prejudiciu reparabil în sensul legii speciale.

În prezenta cauză, instanța a reținut că neexecutarea hotărârii a fost determinată exclusiv de insolvabilitatea debitorului privat, și nu de inacțiunea autorităților statului, executorul judecătoresc și celelalte organe au acționat cu toate

diligențele necesare, cadrul legal a fost aplicat corect și integral, statului nu i se poate imputa vreo omisiune sau culpă în procesul de executare.

În aceste condiții, lipsește elementul central al răspunderii — caracterul ilicit și imputabil statului al faptei.

Prin urmare, nu poate fi stabilită nici legătura cauzală dintre neexecutarea creanței și conduita autorităților, iar pretențiile de reparare a prejudiciului nu pot fi admise.

De asemenea, reclamantul nu a demonstrat existența vreunui prejudiciu concret, cert și cuantificabil, nefiind prezentate probe privind întinderea reală a prejudiciului, modalitatea de calcul, impactul direct al acțiunilor statului asupra situației economice a societății.

Or, despăgubirile nu pot fi acordate în baza unor simple presupuneri sau afirmații generale, ci doar în temeiul unor dovezi clare și convingătoare.

În consecință, în lipsa unei fapte ilicite imputabile statului și a inexistenței unui prejudiciu dovedit care să decurgă direct din acțiunea sau inacțiunea autorităților, instanța va respinge cerința privind repararea prejudiciului, ca neîntemeiată.

Din considerentele menționate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Itrombas”, împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Itrombas”, împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului